

der ikke er fri konkurrence på markedet. Den såkaldte frie konkurrence på verdensmarkedet har ført til monopoler, altså til det modsatte af fri konkurrence.

Lad os kigge mere konkret på det. Hvordan er det gået med den frie konkurrence på det finansielle marked? Jo, vi har to megastore finansielle institutioner, som stort set dominerer markedet. Hvordan er det gået med fri konkurrence på det elektroniske marked, på it-området? Jo, vi har Microsoft, som sidder på næsten det hele. Og hvordan er det gået med fri konkurrence på bygge- og anlægsområdet? Jo, vi har nogle få, hovedsagelig udenlandske, byggesmonopoler, der dominerer det hele og laver den ene skandale efter den anden. Spørg bare Københavns Kommune eller DR. Det, der foregår ude i virkelighedens verden, er altså det modsatte.

Hvis man fjerner sig fra de 200 år gamle teori-bøger om fri konkurrence-filosofien, som stadig er gældende for regeringen, og til den virkelighed, der har udviklet sig, som Marx i øvrigt beskrev, at den ville udvikle sig, fører fri konkurrence til monopoler, altså til det modsatte, og alene af den grund kan vi selvfølgelig ikke støtte forslaget.

Vi kan også gå lidt videre og sige: Hvordan ser det så ud i den offentlige sektor? Ja, der var engang, hvor man besluttede her i Danmark, at alle med hørebesvær skulle have et høreapparat. Hvis man nu havde sendt det ud i fri konkurrence, ved jeg ikke, hvad der var sket, men det gjorde man ikke. Man lavede et konkret samarbejde med nogle virksomheder og sagde: Vi sørger for, at folk får billige høreapparater, hvis I sørger for at udvikle nogle gode høreapparater. Og hvad skete der så? Jo, man fik en udvikling af en høreapparatindustri i Danmark, der stadig væk er verdens dominerende på området, fordi man lavede det samarbejde – heldigvis med flere end en.

Kl. 10.30

På samme måde skal man jo gøre det på energiområdet. Jeg må beklage, at hele Folketinget på nær Enhedslisten går ind for liberalisering på energiområdet, for det gør jo, at vi skal have atomel, altså el produceret på atomkraftværker, til Danmark, hvis det er billigst. I stedet for skulle man jo sørge for at lave nogle rigtig gode samarbejdsaftaler med dem, der udvikler vedvarende energi, eller med dem, der laver energibesparelse, i stedet for at bruge udbud. Det er meget bedre at gøre det på fødevarerområdet. I stedet

for at lade de enorme fødevarermonopolvirksomheder, vi har, vinde konkurrencen med at levere fødevarer til institutioner og sygehuse, hvor de kan konkurrere ved hjælp af dårligst mulige vilkår for både dyr og ansatte, jamen så skulle man da lave aftaler mellem iværksættere, som SF's hr. Poul Erik Hedeboe var inde på, hvor man sagde: Her er nogle nystartede virksomheder, der producerer god kvalitet og økologi, lad os da lave en aftale mellem sygehusene og de virksomheder, i stedet for at Danish Crown kan få lov til at vinde ordren og sende produktionen til Kina eller Tyskland til stor skade for både dyrene og de ansatte.

Vi vælger altså den modsatte vej. Derfor er vi også imod den filosofi, der ligger i den del af forslaget, om, at man skal styrke udbuddet af offentlige opgaver. Nej, vi skal styrke den offentlige sektor som motor for at drive nye virksomheder frem, som er på forkant med økologi, sunde fødevarer og fornuftige løsninger, i stedet for multinationale selskaber og de løsninger, de præsenterer. Det var den ene del.

Den anden del er spørgsmålet om karteller. Det var lige før, overskriften forledte os til at sige ja til forslaget, for vi er selvfølgelig imod karteller, men vi kan altså ikke være med til at bekæmpe dem på den måde, det forslås her, bl.a. ved, at man kan få straffrihed, altså at man aftaler med anklagemyndigheden, at man får mindre straf ved at angive andre. Det er vi principielt imod. Hvis ministeren kom med en lovgivning, der sagde, at ansatte i en virksomhed uden risiko for straf og uden risiko for at blive fyret kunne gå til myndighederne og sige, at virksomheden deltager i karteller med de og de virksomheder, så ville vi gå ind for det. Hvis man kunne komme og sige, at sådan er virkelighedens verden, uden at risikere sit brød, så ville vi gå ind for det. Men det er jo ikke det, der foreslås her. Vi er modstandere af, at nogen kan få lav straf ved at angive andre; vi synes, at det er et usundt princip.

Der er andre dele af det, der ligger om bekæmpelse af karteller, som vi støtter, f.eks. naturligtvis bedre muligheder for at indsamle oplysninger, men det er ret få dele af forslaget, vi kan støtte. Langt det meste er vi lodret imod, og derfor vil vi stemme imod forslaget.

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen. Og så er det økonomi- og erhvervsministeren.